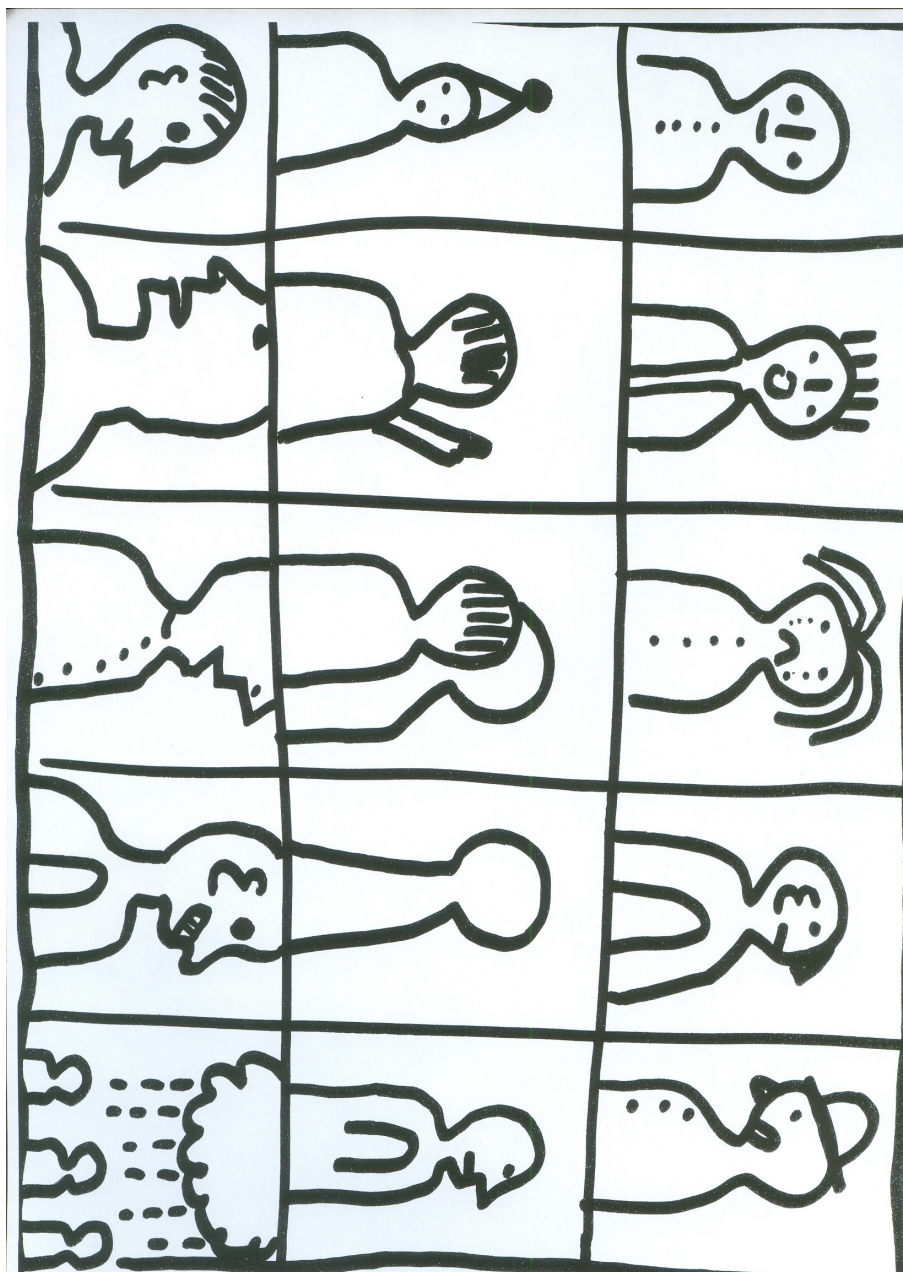

Tirsdag I SFO*Indskolingen

I hjørnet ved udkrydsningen. Det hedder det, men faktisk sætter vi kryds i protokollen for de børn som er i SFO. Når de går, stryger vi krydset ud med en colorpen. Nå pyt, i udkrydsningens hjørne har vi i lang tid haft det sådan, at her blev tegnet og farvet, klippet og klistret, og ikke mindst - samtalen. Nu har vi besluttet, at det skal være spillehjørne, for så kan der være opsyn med spillene, som på nuværende destination bliver splittet for alle vinde. Men endnu er planen ikke realiseret, derfor sidder 5-6 piger fra børnehaveklasse og 1. klasse omkring bordet og er i gang med alt det der, jo der er også en dreng, der klipper papir med takkesaks, og bagefter følger han takkerne rundt med en tusser. Imens sidder jeg og modtager beskedder, siger farvel og 'krydser ud', taler med forældre og børn. Griber telefonen. Jeg har også en saks i hånden og klipper, lige nu en spiral og vi taler om hvad en spiral er. Tre drenge prøver i et kvarters tid eller længere at gøre sig bemærket hos et par af pigerne ved en selvopfundne leg. De holder sig selv for øjnene og siger: "Ingen kan se mig, ingen kan se mig" eller "Du kan ikke se mig. Du kan ikke se mig." Jeg afventer et sammenstød a la "Drengene driller" men intet sker, pigerne lader sig ikke afficere. Direkte adspurgt svarer en af dem, at hun bare ser på dem og fortæller om dengang hun som lille gik bag et gardin, som nåede hende til maven og virkelig troede, at ingen kunne se hende. Det hele er egentlig forløbet stille og roligt et par timer, og selv om jeg jo nu og da tvinges til at forlade min pind og lede efter et barn, som skal hjem, lever jeg i illusionen om at vide, hvad der foregår. Vi har selvfølgelig klare regler for oprydning, men som så mange gange før er hjørnet bare tømt for børn, flokken er ikke sådan at bringe sammen igen og jeg begynder at rydde op. Jeg kommer på den tanke, at det er arkæologi, jeg er i gang med, alle disse beviser på en afsluttet aktivitet. Noget kan jeg gennemskue, men andet ikke. Hvordan alle de farver er havnet rundt i hjørnerne forstår jeg ikke. Det må da have krævet et temmeligt højt aktivitetsniveau, som jeg slet ikke har opdaget? Alt det papir på gulvet, bøger ved døren. Jeg drømmer om at se det hele på langsom gengivelse i en film der spoles tilbage. Fantasi - men så slap jeg da for at spille sur. Gevinsten er en efterladt tegning, uheldigvis uden navn på. En prinsesse med lange hundeører, tegnet med oliekridd. Jeg sværger til oliekridd, så den person gad jeg godt vide hvem er. Det med hundeørerne tyder på, at der er tænkt på noget fra tegneserieuniverset, som jeg ikke kender og som jeg må finde ud af. Ingen fra bordet kan lige huske, hvem der tegnede den. Vi lukker og slukker og går til møde.

Male- og samtaleark for børn
Copyright: per-olof.dk 2007